

Uden for Betænkningen var intet Vædringsforslag stillet.

Formanden (Høgshro): Der er et Par imaa Trykfejl, idet der i Vædringsforslaget Nr. 4 er glemt et Komma efter „Sagen“, det sidste Ord i Vædringsforslaget, og i Vædringsforslaget under Nr. 5 staar der „i 2den til 3dje Linie“ i Stedet for „i 2den Linie“.

De stillede Vædringsforslag samt Lovforslagets Paragraffer sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Klein): Det ærede Ting vil have set, at det ikke er ret mange Vædringsforslag, Udvalget har stillet til det foreliggende Lovforslag. De stillede Vædringsforslag maa siges i det væsentlige at være antydede og begrundede allerede under denne Sags første Behandling. Og da yderligere en formentlig tilstrækkelig Motivering af Forslagene er indeholdt i den omdelte Betænkning, og da der er Enighed i Udvalget om at indstille disse Vædringer til det ærede Ting, vil jeg for Djeblikket i alt Fald anse det for overflødig at lægge længere Beslag paa det ærede Tings jo nu efterhaanden mere og mere knappe Tid. Der er kun et af de stillede Vædringsforslag, som foranlediger mig til at gøre en Bemærkning. Det er det, der er opført under Nr. 5 til § 5, og som gaar ud paa at forandre Bestemmelsen om, i hvilke Tilfælde der skal ydes Erstatning til Soretsmedlemmer, dels for Befordringsudgifter, dels i Diæter eller Dagpenge. Det er antydet i Betænkningen, at man har sølt sig opfordret til at stille dette Vædringsforslag for, som det hedder, noget at udjævne det formentlige Misforhold mellem de i Nærheden af Retten og de fjernere boende Soretsmedlemmers Wilkaar. Forslaget gaar ud paa, at allerede en Fjerdingvejs Afstand skulde være tilstrækkelig til at give vedkommende Ret til Befordringsgodtgørelse og Dagpenge. Man har ment, at naar et Medlem af Soretten, der jo vel meget ofte vil være til Dels aldrende, bliver nødt til at gøre en Rejse af $\frac{1}{2}$ Mil frem og tilbage, er det billigt, at han faar Udgifterne til Befordring godtgjort, ligesom han da ogsaa vil være saa langt fra sit Hjem, at det meget ofte vil blive nødvendigt for ham at have ekstraordinære Udgifter i den Anledning paa det Sted, hvor Soretten holdes. Naar man derhos har foreslaaet 10 Kr. i Dagpenge sat ned til 6 Kr., er dette væsentligt foranlediget ved den Betragtning, at i de allerfleste Tilfælde ville

formentlig Soretsmedlemmer, der bo mere end en Fjerdingvej fra Stedet, kunne komme hjem igen inden Dagens Ende, saaledes at de Udgifter, som de vilde have, kun ville være til den ekstraordinære Forplejning, som de kunne føle Trang til under deres Ophold ved Soretten, hvorimod der i Reglen for de paagældende Medlemmer ikke vil blive Spørgsmaal om den Udgift, som jo ellers spiller en væsentlig Rolle ved Fasthættelsen af Dagpenge, nemlig til Nattelegis. Derfor har man ment, at 6 Kr. maatte kunne anses for at være tilstrækkelig. Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale de stillede Forslag til Vedtagelse af det ærede Ting.

Beth: Det er, som ærede Medlemmer ville se, bemærket i Betænkningen, at der i Udvalget har høvet sig Stemmer for at indføre den mundtlige Procedure ved Soretterne, og at der i og for sig i Udvalget har været almindelig Stemning herfor, men at man dog ikke har troet at burde foreslaa det, dels fordi, som der staar i Betænkningen, man af flere Grunde har ment, at det ikke uden videre lader sig gøre at overføre Procesreglerne fra S- og Handelsretten i København paa Proceduren for Soretterne uden for København, og dels fordi man har antaget, at dersom man forsøgte at stille Vædringsforslag derom, som blev vedtagne, vilde det lægge Lovforslagets Fremme uovervindelige Hindringer i Vejen. Dette sidste vil det interessere mig at høre den højt ærede Ministers Mening om; jeg hører nemlig til de Medlemmer af Udvalget, som have ønsket og — for mit personlige Vedkommende — ogsaa anset det for muligt uden nogen Vanskelighed at overføre Procesreglerne for S- og Handelsretten i København paa Proceduren for Soretter uden for København. Det er for mit personlige Vedkommende ikke netop den Betragtning, som har forhindret mig fra at stille noget Vædringsforslag til Lovforslaget i den Retning, men den Betragtning, som har forhindret mig deri, er den, at man saaledes, som det staar udtalt i Betænkningen, antog, at dette vilde lægge Lovforslagets Fremme uovervindelige Vanskeligheder i Vejen. Dette sidste har jeg paa ingen Maade ønsket at gøre; derimod vil man efter min Mening uden Vanskelighed kunne overføre Procesreglerne for S- og Handelsretten til ogsaa at gælde de Soretter, som her er Tale om, og jeg maa ogsaa være af den Anskuelse, at dette vil kunne ske ved en liden Ordforandring af Lovforslagets § 6. Denne begynder jo nemlig saaledes: „Med Hensyn til Sagers Behandling ved Soretten komme de almin-